

som jeg skal tillade mig nærmere at omtale, da jeg mener, den har en finantsiel Betydning; det er nemlig Stormflodens Virkninger. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Steenstrup) tillod sig igaar at paavise Nødvendigheden af, at der burde gjøres Noget for at sikke de Stæder, der ved Stormfloden yderligere ere bleepne udsatte for Tab af Land eller for Oversvømmelse. En lignende Tanke er kommen frem i den høitærede Ministers Meddelelse om Stormfloden, hvorved det er stillet os i Udsigt, at der fra Regeringens Side vil blive fremlagt et Lovforslag til at sikke de Stæder, hvor der er Udsigt til, at der i Fremtiden vil kunne ske saadanne større Tab. Da jeg er Repræsentant for en af de Kredse, hvor Oversvømmelsen har viist sig i sin frygteligste Skikkelse, finder jeg det passende at tillade mig at oplyse lidt om Forholdene derovre, nemlig paa Sydfalster. Det vil være det høie Thing bekendt, at Sydfalster er et meget lavtliggende Land, som paa de allerfleste Stæder kun høver sig et Par Fod eller tre over den almindelige Vandstand. Dette Land — jeg kan sige dette frugtbare Land — har hidtil havt sit naturlige Væen i Bøts og Bøts Klitter. Bøts strækker sig fra Malsø til Gjedser, og paa hele denne lange Strækning have Klitterne intetsteds været lavere end 10 Fod over dagligt Vand; men ved Stormfloden den 13de November bleve de bortskyllede; fraregnet de Indfæringes, som ere gaade helt til Bunds, ere Klitterne mange Stæder nu kun fra 2, 4 til 6 Fod høie. Naar man ser hen til, at der inden for disse Klitter ligger et meget lavt Land, vil man forstaa, at den mindste Flod vil være i Stand til at overskylle Landet, og det vil, saaledes som Forholdene nu ere paa Bøts, hvor alt Græs væxt, Marehalm osv. er bortskyllet, og hvor kun det nøgne Sand er tilbage, blot være et Tidsspørgsmaal, hvor længe vi have Noget tilbage af Bøts, naar der ikke bliver gjort noget for det. Dersom Bøts Klitter ikke blive udbedrede, vil som sagt enhver lille Flod oversvømme det lave Land, og de gode, frugtbare Border der ville da nedsynke til simple Græsgange. Dersom man imidlertid forudsætter, at Bøts, saaledes som Forholdene for Liden ere, i en kort Fremtid aldeles vil gaa tabt, da vil Østersøen have sin fulde Indvirkning ud over det hele lave Land, og det er da kun et Tidsspørgsmaal, naar hele Sydfalster tillige vil gaa tabt. Man maa ogsaa erindre, at Sydfalster ved sin Beliggenhed danner et naturligt Væen for Lolland, idet Østersøen brydes der, og naar den Tid kan komme, da Sydfalster er gaaet tabt, vil Østersøens Virkninger blive dobbelt skadelige for Lolland. Naar der saaledes er Udsigt til, at man kan komme til at miste en af vore bedste og smukkeste Provindses, eller i alt Fald en Del af den, foreskommer det mig, at denne Sag omtrent maa betragtes som et nationalt Spørgsmaal. Dersom en fremmed Magt skrider ind og vil berøve os en

saadan Provinds, er det jo vor Pligt som Statsborgere at staa hinanden bi for at afværge, at de Statsborgere, der leve i denne Provinds, saavel som denne Provinds selv, gaar over i fremmed Eie; vi ere pligtige dertil for at sikke de Statsborgere, som bo der, deres statsborgerlige Rettigheder, og vi ere pligtige dertil for at sikke Staten det Statterland, som denne Provinds udgjør. Her er omtrent et lignende Tilfælde; thi, om det end ikke er en fremmed Krigsmagt, der vil erobre dette Stykke Land, saa er det en Naturmagt, og jeg tror, at denne Naturmagt kan bekæmpes; i alt Fald er der allerede fra Sagtyndiges Side udtalt, at det uden særdeles store Besøftninger vil kunne lade sig gjøre at beskytte denne Provinds, og her er dog kun Tale om at anvende Penge, men ikke Blod. Jeg betragter det saaledes som et nationalt Spørgsmaal at sikke Provindsen ved paamy at opfaste Bøts Klitter; thi derved vil man sikke et stort Stykke Land, som for Diebliffet er udsat for at gaa aldeles tabt. Den høitagtede Minister kom i sin Meddelelse forleden Dag ved at omtale Virkningen af Stormfloden til at berøve, hvad Ministeriet havde foretaget i denne Sag. Jeg skal tilvisse være den høitagtede Minister Tak skyldig for, hvad han har gjort, og fordi han har ydet en siebliffelig Hjælp; men han sagde, at det næsten saae ud, som om Hjælpen var kommen for hurtig. Det kan lyde noget forunderlig at høre, at en Hjælp kan komme for hurtig paa et haardt betraget Sted, men jeg skal i det Mindste give den høitærede Minister Ret i, at det kan se ud, som om Hjælpen er kommen for hurtig. Skylden derfor ligger imidlertid ikke saa ganske i Forholdene, men jeg er tilbøielig til mere at søge den hos de stedlige Autoriteter, hvad enten det nu ligger i, at vedkommende Amtmand har været Ministeriets Tilhøls om at møde paa det vandlidte Sted overhørig, eller det ligger i Mangel paa Konduite, i Mangel paa Gøne til at kunne se Forholdet i det rette Lys. I alt Fald er det vist, at de stedlige Autoriteter, da Ministeriets Hjælp kom, vare ude af Stand til at gjøre den frugtbringende efter de Betingelser, som Ministeriet havde stillet. Jeg har kun frembraget dette Spørgsmaal for at henlede det høie Things Opmærksomhed derpaa, naar der, som den høitagtede Minister har stillet i Udsigt, inden ikke lang Tid vil blive forelagt en Lov i saa Henseende; jeg har følt mig kaldet til netop at omtale disse Forhold, da jeg er nøie bekendt med dem som Repræsentant for Kredsen.

Berg: Der er faldet en Del Bemærkninger mod, hvad jeg har anført, som jeg er nødsaget til at imødegaa, navnlig gjælder dette, hvad der er fremst af et enkelt Medlem, der ikke er her tilstede, men hvis Udtalelser jeg desuagtet ser mig nødsaget til at ledsage med nogle Bemærkninger. Jeg skal først begynde at henvende mig til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds